

som den ligger efter Lovforslaget, ved 43—44 Kr. Det samme gælder derimod ikke, naar det drejer sig om Levering til Produktion af Brød. Der har der fra konservativ Side været stillet et Forslag om, at det for den hollandske Vægt skulde være 1 pCt. af Sædprisen, som den er ved Udleveringen til Bagerne. Det er ikke imødekommet, og det beklager jeg i høj Grad, da det er givet, at en Pris af 30 Øre opefter absolut er for meget for den bedre Kvalitet. Nedefter kan for saa vidt den, der vil forbage af letvægtig Rug, have nogen Fordel, idet han faar Rugen til en forholdsvis lavere Pris, end den er værd. Men navnlig for Københavns Vedkommende maa jeg hævde, at vi saa vidt muligt altid vil have højvægtig Rug, og derigennem kan man altsaa ikke faa Gavn af den Chance, der ligger i den letvægtige Rugs lavere Pris. Naar der heller ikke er ændret i det store Spring, der ligger mellem 114 og 118, beklager jeg ogsaa dette; men det maa vi jo finde os i. Det er dog aldeles givet, at det vil have Indflydelse paa Brødprisen. Naar vi skal have de nye Forhold efter det nuværende Lovforslag, vil det betyde, at vi maa højere op, noget, der vil komme til at gøre sig gældende overfor den endelige Rugbrødspris. Der skal og maa lægges noget mere til end just de forøgede Produktionsomkostninger. Til Hr. Hauge, der udtalte sig lidt svømmende og sagde, at Prisen vilde komme omkring ved 110, det kunde være, at man kunde komme lidt længere ned eller ogsaa lidt højere op, maa jeg sige, at jeg betragter det som aldeles umuligt at komme længere ned for Københavns Vedkommende. Jeg beklager som sagt, at vort Forslag om at yde en 1 pCt. for den hollandske Vægt ikke er blevet fulgt. Det vilde have været retfærdigt, og det vilde holde Stik overfor Producenterne. Men naar det ikke er fulgt, maa Følgen deraf jo blive, at Brødprisen maa ændres i Forhold til Prisen paa den Rug, vi faar til Produktion.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): De Ændringsforslag, der er stillede af hele Udvalget eller dets Flertal, og de Ændringsforslag, som Flertallet har kunnet tiltræde, kan jeg ogsaa anbefale. Derimod beklager jeg ikke at kunne tiltræde de Ændringsforslag, der er stillede af de to Mindretal. Det gælder baade de mindre betydende og dem, jeg maa regne for de to væsentlige. Jeg skal først nævne Forslaget om at stryge Bemyndigelsen for Ministeren til at meddele Dispensation fra Forbudet mod Udførsel af Vaarsæd. Uden

Hensyn til, hvor stor eller hvor lille Betydning denne Eksport vil kunne faa, mener jeg, at den Ordning, der her er foreslaaet, og som har vundet Bifald hos Flertallet i Udvalget, bør opretholdes, for at Landet ikke skal gaa Glip af en eventuelt betydelig Indtægt. Det andet Forslag, som er stillet af det radikale og det socialdemokratiske Mindretal i Fællesskab, gaar ud paa at paalægge Landbrugsministeren at træffe Aftale med Røderne om Hjemførsel af Majs og Oliekager til nedsat Fragt og tilbyde Landmændene Ombytning af Brødkornet med et Tillæg af 2 Kr. pr. hkg. Heller ikke det ser jeg mig i Stand til at tiltræde. Jeg skal ikke her trætte Tinget med at komme ind paa mine Grunde. Jeg har ved første Behandling udtalt mig udførligt derom, og da der ikke fra Mindretallets Side er givet Anledning dertil, skal jeg ikke trække Forhandlingen ud ved en nærmere Motivering af min Stilling i saa Henseende.

Der har jo under Behandlingen her i Salen og ogsaa i Udvalget været rettet Kritik mod Lovforslaget, jeg kan næsten sige fra alle Sider, angaaende det finansielle Resultat, ligesom der ogsaa har været fremsat Tvivl om, hvorvidt de Betragtninger, der er knyttede til Lovforslaget, vil kunne holde Stik. Angaaende det sidste vil jeg sige, at baade i Bemærkningerne til Lovforslaget og mundtlig her i Salen har jeg fremhævet, at disse Betragtninger hviler paa to Forudsætninger, nemlig for det første paa, at Høstudbyttet bliver det, som man maatte formode efter de officielle Indberetninger, da Forslaget blev fremsat, med andre Ord, at Tærskningen vil bekræfte Rigtigheden af de Indberetninger, der den Gang forelaa. Hvorvidt det vil holde Stik, skal jeg ikke spaa om; jeg indrømmer, at de Tærskningsresultater, der er fremkommet siden da, ikke er saa lovende, som jeg kunde have ønsket. Den anden Forudsætning er, at den Prisforskel mellem Brødkorn og Foderstoffer, som vi havde sidste Aar, fortsættes i det kommende Aar. Hvorvidt det vil finde Sted, vil ingen i Øjeblikket kunne forudse. Det er for tidligt endnu at udtale sig om, hvorvidt disse to Forudsætninger holder Stik. Jeg mener derfor ogsaa, at det er umuligt paa nærværende Tidspunkt at give nogen Anvisning paa Dækning af det Beløb, der skal gives Dækning for. I alle Tilfælde vil, og det er ogsaa fremhævet, denne Kornordning stille store Krav til Statskassen. Det lader sig selvfølgelig ikke gøre at træffe en Ordning, der indrømmer